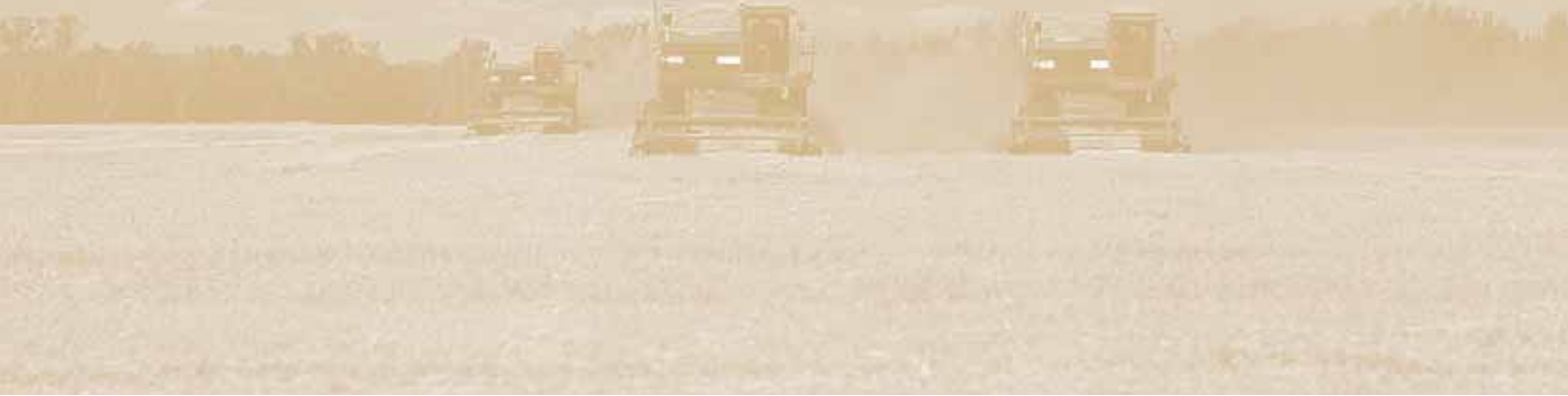
A photograph of a vast field of red poppies. The flowers are in various stages of bloom, with some fully open and others as buds. The background is a bright, hazy sky, suggesting a sunrise or sunset. The overall color palette is dominated by warm reds and oranges.

**ВІДНОВЛЕННЯ Й РОЗВИТОК
ВОРОШИЛОВГРАДСЬКОГО
(з 1959 р. — ЛУГАНСЬКОГО)
СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ІНСТИТУТУ
В ПІСЛЯВОЄННІ РОКИ (1945–1960)**

У вересні 1945 р. в урочистій атмосфері відбувся перший післявоєнний випуск фахівців. Відтоді розпочався інтенсивний розвиток інституту. Посуха 1946 р., неврожай і голод 1947 р. посилили увагу керівних органів до розвитку сільського господарства, особливо землеробства й меліорації, до підготовки фахівців аграрного профілю. Значно збільшили кількість студентів і викладачів інституту: наприклад, у 1951 р. (до 30-річчя ВНЗ) тут навчалось 710 студентів і працювало 63 викладачі.

Поважною подією в житті інституту стало відкриття в 1949 р. агролісомеліоративного факультету. Для цього було проведено величезну організаційну роботу, підібрано професорсько-викладацький персонал, набрано дві групи студентів.

Співробітники факультету проводили дослідження з інтродукції нових порід, створення нових типів полезахисних смуг, гніздових посівів дуба. Завдяки їхній діяльності кардинально змінювався пейзаж Донбасу: з'явилися лісозахисні смуги, нові гаї, лісові масиви.

Факультет здійснив два випуски інженерів-агролісомеліораторів, протягом кількох років організував курси для їхньої підготовки. У 1956 р. агролісомеліоративний факультет було закрито у зв'язку з надлишком у той час фахівців цього профілю.

Тоді значно розширили навчально-дослідне господарство інституту, приєднавши до нього землі радгоспу ім. Ф. Е. Дзержинського. Загальна площа ріллі господарства збільшилася до 4184 га, зокрема зрошуваної — до 300 га. Було організовано дослідне поле площею 60 га, зокрема зі зрошенням — 5 га. Це суттєво поліпшило умови проведення практичної підготовки студентів і науково-дослідної роботи.

У наступні роки відкрили нові факультети, побудували навчальні корпуси, студентські гуртожитки, житлові будинки для співробітників, господарські приміщення. Зростання науково-виробничого потенціалу ВНЗ, його ролі в розвитку сільськогосподарського комплексу краю демонстрували на обласних сільськогосподарських виставках.

Протягом 1948–1956 рр. інститут очолював Семен Кирилович Войта — гарний організатор

навчально-методичного процесу, завдяки якому зріс науковий потенціал ВСГІ. Упродовж 1948–1955 рр. у навчальному закладі працював один із найвідоміших економістів-аграріїв країни М. П. Макаров (1887–1980). Під час стажування у США, узагальнивши досвід роботи американських фермерів, він написав популярну свого часу монографію «Як американські фермери організували своє господарство». З 14 січня 1948 по 1955 рік М. П. Макаров — професор кафедри економіки й організації сільського господарства Ворошиловградського сільськогосподарського інституту. Найважливіші його дослідження цього періоду присвячені системам ведення господарства у різних зонах країни, виробничим типам господарювання в колгоспах і радгоспах. У 1955 р. за роботу «Економіка й організація сільського господарства Донбасу» Київською академією наук М. П. Макарову присвоєно науковий ступінь доктора економічних наук. У 1957 р. роботу було опубліковано окремою книжкою.

З 1950 р. при інституті діє аспірантура для підготовки наукових кадрів. У 50–60-ті рр. ХХ ст. працівники вишу проводили активну наукову діяльність, досліджували важливі питання теорії і практики сільськогосподарського виробництва.

На кафедрі загального землеробства (завідувач кафедри — професор М. П. Лубовський) було розроблено новий спосіб обробітку зябу, який підвищує врожайність озимих і ярових культур порівняно зі старим звичайним методом на 3–8 ц, а кукурудзи — на 9–12 ц із гектара. Він передбачав глибоку відвальну оранку з попереднім лущенням на 8–10 см, боронування під час оранки й поперечне боронування після закінчення оранки, осінню культивуацію після проростання бур'янів.

У 50-х рр. було збудовано і введено в експлуатацію два дванадцятиквартирні будинки, закінчено будівництво нового блока другого гуртожитку, де розташувалися бібліотека і великий читальний зал, двох гуртожитків на 516 місць, нового чотириповерхового навчального корпусу (нині — агрофак).

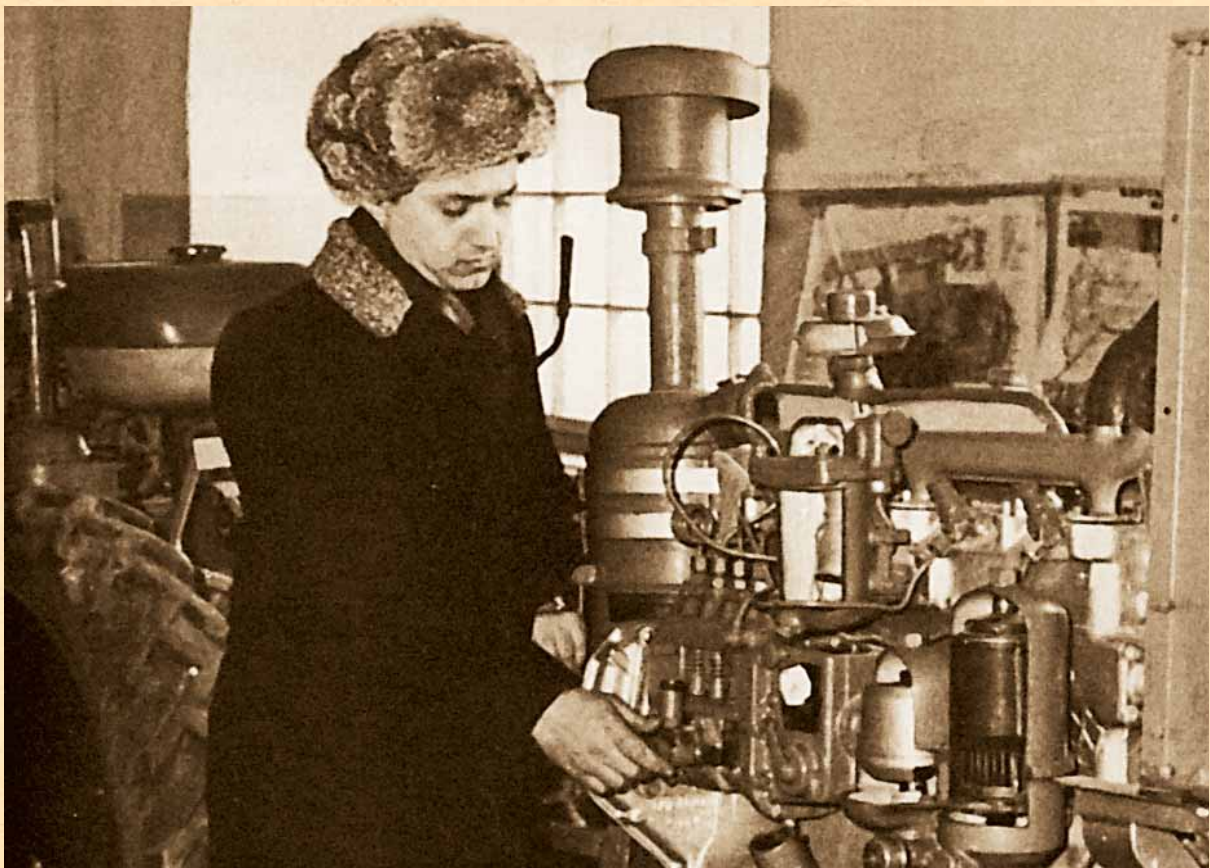
МАКАРОВ Микола Павлович
Професор кафедри економіки й організації
сільського господарства

Павільон ВСГІ на обласній сільськогосподарській виставці, 1951 р.

Обласна сільгоспвиставка 1957 р. Парк ім. М. Горького. Стенд ЛСГП

Студент О. О. Петренко у лабораторії сільськогосподарської техніки, 1959 р.

ВОЙТА Семен Кирилович

Ректор Ворошиловградського сільсько-господарського інституту (1948–1956)

У 50–60-х рр. викладачі кафедри агрохімії (завідувач кафедри — доцент М. К. Конаков) розробили і рекомендували до виробництва ефективний спосіб використання органічно-мінеральних добрив у посушливих районах Донбасу.

У цей же період працівниками кафедри рослинництва, селекції й насінництва (завідувач кафедри — доцент С. К. Кравченко) вивчено 212 сортів і гібридів кукурудзи, серед яких виокремлено найперспективніші для обробітку в умовах Донбасу (доцент К. С. Шеїна), досліджено змішані посіви кукурудзи із зернобобовими (доцент С. К. Кравченко і канд. сільгосп. наук В. І. Остапов), агротехніку, використовувану для обробітку кукурудзи в кліматичних умовах Донбасу та її міжсортowego запилення, обробітку зернобобових, основні питання агротехніки вирощування картоплі й інших польових культур у Донбасі. На основі цього запропоновано агротехзаходи з підвищення врожайності згаданих сільськогосподарських рослин. Завдяки науковій роботі було отримано нові сорти й гібриди овочевих культур (доцент

М. О. Савченко), знані й вирощувані не лише в Донбасі, а й інших регіонах України та СРСР.

Кафедра плодоовочівництва (завідувач кафедри — П. М. Білецький) протягом 30-ти років розробляла наукові методики вирощування овочевих культур у Донбасі в умовах закритого й відкритого ґрунту. У результаті було опубліковано низку праць з агротехніки обробітку цих рослин у Донбасі й підручники з овочівництва, вивчено безпересадковий спосіб вирощування саджанців яблуні в розпліднику й питання підвищення її зимостійкості.

Працівники кафедри ботаніки, фізіології й мікробіології (завідувач кафедри — професор В. Г. Скороход) протягом кількох років вивчали флору Донбасу, рослинність непридатних, малопродуктивних й еродованих земель (комплексна робота у співавторстві з представниками інших кафедр), а також шляхи поліпшення й використання заплавлених земель — прирічкових долин Луганської області (доцент М. А. Каймакан і доцент кафедри агрохімії М. К. Конаков).